

מאורות אל העבר

כג ניסן תרצ"א | 26/04/1931

מאת אתר האצ"ל, שימוש הוגן בלוגו, ויקיפדיה

אצ"ל

למפקדי סניף ההגנה בירושלים פשוט נמאס. תפיסת ה"הבלגה" שבה דגלו מפקדיהם אל מול הטרור הערבי גם אחרי מאורעות תרפ"ט; התחושה שההגנה ממשיכה להתעקש להתנהל כחבורת מתנדבים ולא מבינה את הכורח בארגון צבאי מקצועי; וכן כפיפותו של הארגון לתנועת העבודה הציונית ולא למוסדות שייצגו את כלל הישוב היהודי. כל אלו הניעו רבים מחברי סניף ירושלים ומפקדיו להודיע על פרישתם מהארגון. הארגון העצמאי יצא לדרך בכ"ג בניסן תרצ"א (26.4.1931), ותוך זמן קצר יצר זיקה עמוקה עם התנועה הרוויזיוניסטית ומנהיגה, זאב ז'בוטינסקי. לאחר שההגנה שינתה את עמדתה בחלק מהנושאים שגרמו לפרישה, חזרו אליה חלק מהפורשים. אולם, אחרים המשיכו לקיים את הארגון הצבאי הלאומי (שנקרא בפי הבריטים "הארגון") כגוף עצמאי שלחם בטרור הערבי ובשלטון הבריטים עד הקמת המדינה. במהלך השנים, רשמו לוחמי האצ"ל דפים מפוארים בספרי ההיסטוריה של תקומת ישראל, ורבים מהם נפלו במערכה, ביניהם רבים מקרב "עולי הגרדום". עם קום המדינה, ולאחר מאבקים ואירועים מורכבים וכאובים (כמו פרשת "אלטלנה"), הצטרפו לוחמי האצ"ל לצבא ההגנה לישראל.

